adept_egidos В друзьях
4 августа 2023, 19:03

Ultima ratio regum II: Матеріальна частина артилерії середини 17 століття (класи гармат продовження)

Продовження попереднього допису

Далі пропоную розглянути той самий окремий контекст щодо технічних і не тільки характеристик гармат на прикладі наведених у Дьєрда Домокоша (Domokos György: Kö és tűz. 2021р). Я додав у таблицю кількість типових коней для транспортування гармати і чисельність персоналу – самих пушкарів і їх помічників, необхідних для обслуговування однієї гармати (на основі даних із Feldzüge des Prinzen Eugen von Savoyen. Nach den Feld- Acten und anderen authentischen Quellen herausgegeben von der Abtheilung für Kriegsgeschichte des k.k. Kriegs-Archives. I. Serie. I. Band. Wien, 1876р). У таблиці вказаний автор переводить одиниці виміру характеристик гармат у метричну систему, використовуючи різні види фунта: **0,682 кг** – фунт вказаний у роботі Feldzüge des Prinzen Eugen von Savoyen. Nach den Feld- Acten und anderen authentischen Quellen herausgegeben von der Abtheilung für Kriegsgeschichte des k.k. Kriegs-Archives. I. Serie. I. Band. Wien, 1876р , **0,56006 кг** – стандартний віденський фунт і **0,5099** – нюрнберський фунт. Для розрахунку діаметра використано формулу, наведену у допису «Проблема визначення калібрів» із використанням питомої густини заліза = 7,86 г/см3 і густини свинцю для серпентинела (Serpentine) як 11,34 г/см3.

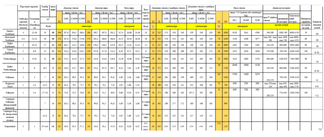

M – характеристики гармат, наведені Міхаелем Мітом (Міхаел Міт - *Michael Mieth y šioo poßomi Artillerïae Recentior Praxis, Oder Neuere GeschützBeschreibung: Worinnen Von allen vornehmsten Haupt-Puncten der Artillerï Gründlich und ausführlich gehandelt, solches auch mit vielen Kupffer-Stücken erkläret wird, 1683p)*

D - характеристики гармат, наведені Антоном Доллечеком (*Dolleczek, Anton Geschichte der österreichischen Artillerie von den frühesten Zeiten bis zur Gegenwart, 1887)*

Гармати на основі своїх спостережень Міхаел Міт - *Michael Mieth y šioo poßomi Artillerïae Recentior Praxis, Oder Neuere GeschützBeschreibung: Worinnen Von allen vornehmsten Haupt-Puncten der Artillerï Gründlich und ausführlich gehandelt, solches auch mit vielen Kupffer-Stücken erkläret wird, 1683p описував ось як:*

«**Повна картавна (*Gantzen Karthaun*, *Ganze Corthaun*)**, ... яка сьогодні вважається найбільшою гарматою, ... Її використання у фортецях більше шкідливе, ніж корисне, оскільки ... вона з'їдає багато боєприпасів, розхитує оборону, вимагає багато людей і часу перш ніж можна буде стріляти, ... У фортецях не потрібно мати більшу гармату, ніж ця, якою можна знищити ворожі батареї та вали, галереї [*Gallerien*],... такі гармати краще підходять для облоги фортець, якщо є взагалі можливість їх туди транспортувати: при такому використанні нам не варто думати про економію боєприпасів, інакше витрати не принесуть результату»

«**Картавна на три чверті (*Drey virtl Karthaun*)** найкращі в атаці, вони за все проти стін, ... для армії, однак, як і всі картавни, вони важкі та заважають, але у фортецях вони цінуються вище як повна картав на, тому їх використовують лише там, куди їх ... зручно транспортувати.

«**Напівкартавна (*Halben Karthaun*, *Halbe Carthaune*)** більше підходять, ніж повна картав на з точки зору їх переваг не лише у фортецях, але й у атаці перед ними. У фортецях їх бажано розташовувати перед більшими, оскільки вони придатні для того, щоб робити все, що потрібно знищити у траншеях, батареях і валах противника. І це з меншою кількістю боєприпасів, людей і небезпеки» (1, 48).

«**Чверть картавна (*Virtel Karthaun*, *Viertel Carthaunen*)** завжди будуть найкращими і найзручнішими гарматами, особливо у фортецях...»

«**Польова кулеврина (*Feld-Schlangen*, *Gantze Schlang*)** містить в своїй назві спосіб використання, тому що цією гарматою стріляють на велику відстань на полі бою і можуть завдати шкоди ворогу».

«**Напівкулеврину (*Halben Feldschlangen*, *Halbe Schlange*)**, як і повну кулеврину, так само добре використовувати на полі бою, щоб стріляти на далекі відстані, а також у фортецях і перед ними».

«**Фалькони (*Falckaune*)** слід зарахувати до найкращих польових гармат, вони не надто важкі, не надто незручні, вони не підходять для пролому фортечних укріплень, ... однак, якщо необхідно, їх все ще можна використовувати і гармати з нижніх окопи ворога в непевності, вони також можуть чудово мучити фортецю пострілами розжареними ядрами. Вони так само необхідні у фортеці, як і на полі бою, вони вимагають мало амуніції, і можуть зробити батареї та позиції обложників фортеці дуже невпевненими».

«**Полкові гармати (*Regiments Stück*)**... сама назва говорить нам, де вони можуть виконувати свою службу найбільш доречно, а саме на полі бою з кавалерійськими та піхотними полками. У фортах добре стріляти окремим підрозділам, а також обложникам стріляти в бійниці».

«**...Фальконет (*Falckonet*)** рідко або ніколи не виводиться на поле бою через його малий калібр. Його найкраще використовувати у фортецях, вежах та інших висотах, щоб стріляти по окремим людям».

«Використання **серпентинела (*Serpentine*)**... таке ж, як і використання фальконета, він був винайдений для економії пороху та куль, але завдяки своїй довжині він стріляє далеко, хоча з малим зарядом. Єдина гармата, котра стріляє свинцевими кулями».

Міхаел Міт дає характеристику гарматам так званого зменшеного типу **"*verjüngte*"** (зменшені), які мають той самий калібр, що й повнорозмірні, але важать менше та мають набагато коротший ствол. За словами Міта, їх великою перевагою в усіх випадках є їх мобільність, але їхнім недоліком є те, що вони швидше виходили з ладу через меншу товщину стінки, а їх радіус дії був обмежений через менший заряд пороху. (1, 49)

Стосовно камерних гармат (***Kammerstück***), Міт висловив думку, що «... вони були в основному призначені як гармати, які стріляють великими кам'яними ядрами з невеликою кількістю пороху, а також кам'яними або залізним дробом». Говорячи про їхнє використання у вузьких проходах фортець, він додає: «... їх ще деякою мірою використовували на полі бою, але пізніше їх розмішували побліжу воріт, підземелях і тому подібних місцях ...» Як вид камерних гармат, **гаубиці** розглядаються Мітом більш детально. Ми можемо прочитати у нього, що «...Гаубиці вимагають кращого якісного пороху, ніж пушки, саме через їх меншу порохову камеру і вагу снарядів, якими вони повинні вистрілити». За словами Міта, гаубиця 6 калібрів завдовжки робила постріли за допомогою кам'яних куль 12, 15, 16 фунтів або навіть більше, і мала циліндричну камеру діаметром у половину калібру та таку ж глибину. (1, 51) Загалом довжина ствола гаубиць складала в межах 5-12 калібрів ствола. (10, 71) Серед камерних гармат виділяють так звані «двокомодійні камерні гармати» (*bell-chambered canon, klock-wyx stuck, canon encampanado*) із конусоподібною камерою. Решта камерних гармат мали циліндричну порохову камеру діаметром близько двох третини діаметру калібру і чотири калібри завдовжки. (4, 40)

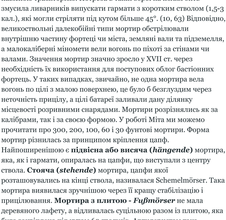

Мортири (***Mortier***, ***Mörser***), як вид камерних гармат, були призначені для обстрілу прикритих або закритих об'єктів навісною траєкторією. Потреба в такій зброї на полях битв змусила ливарників випускати гармати з коротким стволом (1,5-3 кал.), які могли стріляти під кутом більше 45°. (10, 63) Відповідно, великокаліберні далекобійні типи мортир обстрілювали внутрішню частину фортеці чи міста, земляні вали та підземелля, а малокаліберні міномети вели вогонь по піхоті за стінами чи валами. Значення мортир значно зросло з XVII ст. через необхідність їх використання для поступових облог бастіонних фортець. У таких випадках, звичайно, не одна мортира вела вогонь по цілі з малою поверхнею, це було б безглуздим через неточність прицілу, а цілі батарей заливали дану ділянку місцевості розривними снарядами. Мортири розрізняють як за калібрами, так і за своєю формою. У роботі Міта ми можемо прочитати про 300, 200, 100, 60 і 30 фунтові мортири. Форма мортир різнилась за принципом кріплення цапф. Найпоширенішою є **підвісна або висяча (*hängende*)** мортира, яка, як і гармати, опиралась на цапфи, що виступали з центру ствола. **Стояча (*stehende*)** мортира, цапфи якої розташовувалися на кінці ствола, називалася Schemelmörser. Така мортира вимагала зручнішою через її кращу стабілізацію і прицілювання. **Мортира з плитою - *Fußmörser*** не мала дерев'яного лафету, а відливалась суцільною разом із плитою, яка була закріплена під кутом 60 градусів. Артилеристам така мортира не подобалась, оскільки вона під час стрільби перекидалась (1, 52) Для відокремлення мортир, які стріляли бомбами використовувалась назва ***Feuermörser***.

артилерія | класи гармат | технічні характеристики ствола

Попередній пост
Ultima ratio regum II: Матеріальна частина артилерії середини 17 століття (класи гармат)

adept_egidos
В друзьях

Последние записи

Ultima ratio regum II: Матеріальна частина артилерії середини 17 століття (класи гармат)

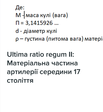

Ultima ratio regum II: Матеріальна частина артилерії середини 17 століття

Ultima ratio regum II: Матеріальна частина артилерії середини 17 століття

0 комментариев

ДОБАВИТЬ КОММЕНТАРИЙ

ПРИЛОЖЕНИЯ ЖЖ App Store Google Play AppGallery

LIVEJOURNAL
КОМПАНИЯ О проекте Новости Помощь
ПРОДУКТЫ Кнопка «Поделиться»
КОМЬЮНИТИ Фрэнк — талисман ЖЖ
ВЫБРАТЬ ЯЗЫК РУССКИЙ

v.582
Политика конфиденциальности Пользовательское соглашение Помощь